

[Thestrup.]

bekræftende fald hvad han da lægger i dette ja, og — hvis ministeren deri lægger, at han vil ændre huslejeloven, inden den udløber den 1. april 1964 — hvilke ændringer det da er, han påtænker. I det hele taget beder jeg ministeren oplyse, hvilke planer han har med hensyn til huslejelovgivningen.

Vi kender alle huslejerreguleringens følger såvel for boligsituationen som for landets almindelige økonomiske udvikling. Jeg tror også, at vi alle er klar over, at huslejerestriktionerne har givet sig udslag i en på mange måder uhensigtsmæssig udnyttelse af den gamle boligmasse, idet den har hindret bevægeligheden på boligmarkedet og bevirket et for stort boligforbrug.

En afvikling af huslejestoppet er en nødvendig forudsætning for en løsning af boligproblemet. Det er da heller ikke mange dage siden, at en af vort lands førende boligeksperter, tidligere afdelingschef i boligministeriet, nuværende direktør for Byggeriets Realkreditfond, Viggo Nørby, i et foredrag på det radikale venstres stævne på Nyborg Strand gav udtryk for samme opfattelse.

Det næste, jeg vil bede den højtærede minister om, er at klargøre, hvad der er den egentlige hensigt med den udvidelse af byggereguleringen, der fandt sted ved cirkulæret af 24. november 1962. Allerede ved ministerens cirkulære af 27. februar 1960 indførtes et almindeligt forbud mod påbegyndelse af nyt boligbyggeri i hovedstadsområdet og i områderne omkring byerne Ålborg, Århus og Odense. Hvorvidt denne regulering bidrog til en dæmpning af byggeaktiviteten, er et spørgsmål. En kendsgerning er det i hvert fald, at 2 år efter, nemlig i marts 1962, var der ikke kommet balance i byggeriet, og i sin økonomiske årsoversigt — netop på samme tidspunkt, af marts 1962 — understregede regeringen det påkrævede i at skære toppen af bygge- og anlægsvirksomheden, navnlig på områder, der ikke var af betydning for erhvervsudviklingen, idet man tilføjede, at den stadig stigende byggevirksomhed ikke blot skaber et pres i forhold til byggekapaaciteten, men tillige i forhold til den opsparring, der er til rådighed for finansiering.

Resultatet af denne henstilling blev den dæmpning af byggeaktiviteten, som fandt

udtryk i de beslutninger, der blev truffet ved majforliget. Hvorvidt det gennem reguleringer af den art, som den højtærede minister hidtil har anvendt, er muligt at nå frem til en virkelig dæmpning af byggeaktiviteten, når efterspørgselspresset er uændret, er, som jeg har nævnt, tvivlsomt. Formålet med mit spørgsmål er da også et andet, nemlig at få klarlagt, om den udvidelse af reguleringen, som blev gennemført ved cirkulæret af 24. november 1962, overhovedet sigter på byggeaktiviteten — om den i virkeligheden ikke forfølger helt andre formål, der såvel ud fra boligpolitiske som samfundsøkonomiske synspunkter er betænkelige.

Jeg vil til belysning heraf gerne fremhæve følgende:

Den 17. november 1962 offentliggjorde regeringen sit byggeprogram for 1963. Boligministeren fordelte heri byggeriet på områder og efter bygherreforhold, idet man regnede med en samlet igangsættelse af ca. 28.000 boliger, hvoraf de ca. 10.200 var tænkt opført med støtte af staten.

Programmet gav anledning til en meget skarp kritik fra de sociale boligselskabers side, skønt disse — hvad ministeren da også gjorde opmærksom på — stort set havde fået en tildeling af boliger, der stemte med, hvad de hidtil havde opført.

Den højtærede boligminister har imidlertid næppe været upåvirket af denne kritik. Da han kort efter skærpede byggerestriktionerne ved cirkulæret af 24. november 1962, benyttede han i alt fald lejligheden til at understrege, at det offentliggjorte byggeprogram var et foreløbigt program. Derefter udtalte den højtærede minister — jeg anmoder om tilladelse til et citat fra Aktuelt for den 25. november 1962 —:

„De sidste skærpede bestemmelser, som nu er kommet, betyder naturligvis klart, at vi i områderne ved Århus, Ålborg og Odense får hånd i hanke med igangsættelserne. Herved får vi muligheder for at fremme det støttede byggeri.“

Denne udtalelse kan næsten kun forstås således, at det er på det private ustøttede parcelhusbyggeris bekostning, at man vil fremme det støttede byggeri, og denne opfattelse bestyrkedes ved nogle udtalelser, som kontorchef Terkelsen, boligministeriet, senere fremsatte til Aalborg Stiftstidende,